

af de 66 Arbejdsløshedskasser om dette Spørgsmaal. I disse Udtalelser har der fra den Arbejdsløhedskasse, jeg leder, og fra 56 andre Kasser været fremført Begrundelser for, at Kasserne mente, at der for deres Vedkommende var ekstraordinære Forhold til Stede dem vedrørende. Dette med Dispensationerne er vel ikke blot Blaar, man vil stikke os i Øjnene? Det er vel ikke noget, man blot snakker om? Jeg vil gerne høre af den højtærede Minister, om vi, naar vi kommer med de Oplysninger, vi nu har — for vi kan ikke og skal ikke sidde i Arbejdsløshedskasserne og fabrikere nye Oplysninger, vi skal tage dem, der foreligger, for at Ministeren kan faa et saa klart Billede af Forholdene indenfor vor Kasse som muligt —, naar f. Eks. min Kasse, som af Arbejdsløshedsdirektoratet er indstillet til at komme med blandt dem, som skulde beholde Understøttelsen, eller i hvert Fald henvises til den højtærede Ministers Overvejelse . . . (Afbrudelse af *Indenrigsministeren*): Jeg skal, da Ministeren ryster paa Hovedet, med Formandens Tilladelse læse op af, hvad der staar herom: „Direktoratet finder dog Anledning til særlig at henvise til den af Bageri- og Konditorarbejderne samt Landarbejderne givne Motivering af en fortsat ekstraordinær Arbejdsløshed indenfor disse Fag, hvorfør der af de af paa-gældende Kasser anførte Grunde muligt kan være Tale om Overflytning af disse Kasser til den nedenfor under III. anførte Gruppe.“ Om den under III. anførte Gruppe siger Arbejdsdirektoratet, at for Gruppe III. maa der utvivlsomt ogsaa siges at være ekstraordinær Arbejdsløshed til Stede. Jeg vilde altsaa gerne vide — naturligvis ikke for min egen Kasse alene, men for alle de Kasser, hvor Arbejdsløsheden endnu er meget stor, og hvor de, der er arbejdsløse, har haft en aarelang Arbejdsløshedsperiode —, om vi kan komme til Ministeren, og om saa alle disse Kassers Sager igen vil blive taget op i Henhold til denne Dispensationsbestemmelse, og om de da, hvis der er vægtige Grunde, der taler derfor — naturligvis ud fra de Oplysninger, som Kasserne har fremskaffet i de Indberetninger, der er givet til Arbejdsdirektoratet —, kan blive optaget igen. For hvis det ikke er Tilfældet, synes jeg, man bør lade være at snakke om Dispensation og sige, at der er indført en human og hensynsfuld Bestemmelse, hvad ogsaa den ærede konservative Ordfører, Hr. Sven, pegede paa. Saa bliver det kun at stikke Blaar i Øjnene.

Det, der for mig er det store Spørgsmaal, er dette: Hvad skal vi gøre ved de 12 000 Familier, som nu udelukkes fra at faa Understøttelse. Blandt de arbejdsløse, som nu er skubbet ud fra den ekstraordinære Hjælp, findes ca. 12 000 Familier, som ikke har nogen vedtægtsmæssig Understøttelse, og da er det Spørgsmaal, som jeg synes er det brændende: Hvad skal der gøres ved dem? I normale Tider er det saadan, at paa denne Tid har vi ikke over 5 000 Familier, der er arbejdsløse og har opbrugt deres Understøttelse, men i Øjeblikket bliver der, hvis Cirkulærets Fagliste ikke udvides, hvis der ikke gøres Brug af Dispensationsbestemmelsen, ca. 12 000 Familier, som ingen Understøttelse har, og om disse 12 000 Familier vil jeg paastaa, at der findes meget faa, som man kan bringe ind under den Betegnelse, som er brugt fra den anden Side: sorte Faar. Det er sikkert alle gode Medlemmer, Folk, der kun ønsker at faa Arbejde. Jeg siger, som jeg tidligere har sagt til den højtærede Minister: Giv os Anvisning paa, hvor disse Folk kan faa Arbejde. Den højtærede Minister siger, at indenfor visse Fag kommer Produktionen aldrig til at udvikle sig paa en saadan Maade, at der bliver Brug for alle disse Folk. Vi forlanger heller ikke, at de skal beskæftiges ved de paagældende Fag; men er der Brug for Folk andre Steder? Jeg har enkelte Folk fra mit Fag ude ved Arbejde i Landbruget. Giv os Anvisning paa Arbejde derude, og vi skal sørge for, at Arbejderne kommer derud. Men hvis man ikke er i Stand til at give nogen som helst Anvisning paa Arbejde, er det en stor Uretfærdighed at ville fratage disse 12 000 Understøttelse.

Til det ærede Medlem Hr. Lillelund, der sagde noget om, at disse Folk var lokket ind til Byerne af Industrien, vil jeg gerne sige: Nej, alle disse — og jeg kan regne mig selv med, for jeg er kommet ude fra Landet, og mine Forældre var besiddende Landbrugere — er ikke lokket ind til Byen af Industrien, men Landbruget har ikke været i Stand til at beskæftige os. Saaledes har Forholdet været. Tag en hvilken som helst Befolkningsstatistik, saa vil man se, at hvis Befolkningstilvæksten paa Landet er 1 pCt., saa er den 10 pCt. for Byerne, og Forklaringen paa det Fænomen er udelukkende, at Landbruget ikke har været i Stand til at beskæftige disse Folk. I den Forbindelse maa man virkelig være taknemmelig for, at vor Industri i det Tids-